

Marc Delouze

POST-IT

- *(ál)haikuk* -

1.

nap felé riad
árnyékból a méh méze
illatát félti

2.

éjjeli mámor
kínjáért káprázattal
fizet a nappal

3.

a verőfényes
napot suhanó árnyak
fecsegik széjjel

4.

éles fény kezem
az ablak üvegén kint
vonat úszik át

5.

örök szerelem
el nem múló villám és
meghalt pillanat

6.

a tél puha köd
a bódult tavasz zihál
az ősz nyelve ég

7.

vakon dudorász
verset a költő melyet
nem lát meg soha

8.

kétezer és szeptember
s már savanyú a század
teje

9.

szó és halál közt
egyenként morzsoljuk a
semmi emmjeit

10.

eső felesel
a cserepekkal függöny
naptánc fordulás

11.

tenger arcával
roncs szavak sziklafala néz
farkasszemet

12.

és az ég most egy
mérhetetlen fekete
fenyőmintázat

13.

vízen úszó test
(az élet)
kardvágás a hullámok között

14.

égi szeszekben
részeg éj-kockám olvad
álmatlan mámor

15.
semmi nem hal meg
a reménytelenség is
újraszületik
16.
álmaink
csakis álmok lehetnek
az éj vaskoloncain
17.
felkoncolt madár
a halál könnyű szárnyán
verdes szemedben
18.
nyíló-csukódó tenyér az
idő szül öl mint
a szerelem
19.
a csönd mamusza
visszahőkölő idő
a gondok közé
20.
iszonyat-tudás
nem volt létről csecsemő
szembogarában
21.
vétkedért vétkes
azért is fizetsz amit
nem követtél el

*Farkas Jenő és
Zalán Tibor fordítása*